

Nr 32.

Ankom till riksdagens kansli den 19 mars 1926 kl. 12 m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 (nr 113) om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror.

Genom en den 5 februari 1926 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 152, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande

Förslag

till

förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 (nr 113) om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror.

Härigenom förordnas, att förordningen den 17 maj 1923 om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror skall äga fortsatt tillämpning till och med den 30 juni 1927.

Med anledning av en i ämnet avgiven proposition antog 1919 års riksdag ett på bevillningsutskottets föranstaltande utarbetat förslag till förordning om en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror. Förordningen trädde i kraft den 1 september 1919 och gällde intill utgången av år 1920. Sedermera förlängdes förordningens giltighetstid med ett år i sänder till utgången av år 1923, beträffande 1921 på förslag av Kungl. Maj:t men ifråga om de två senare åren med anledning av inom riksdagen väckta motioner. År 1923 antog riksdagen ett av Kungl. Maj:t framlagt förslag till ny förordning i ämnet. Den nya författningen, vilken trädde i kraft den 1 januari 1924 och gällde till samma års slut, skilde sig från den förut gällande huvudsakligen i fråga om bestämmelserna rörande sättet för stämpelavgiftens utgörande. Enligt de ursprungliga bestämmelserna gällde, att vid försäljning eller byte av skatteplikt underkastade varor stämpel skulle åsättas en avräkningsnota, som det ålåg säljaren att utfärda. I

Utskottet.
Historik.

1923 års förordning uteslötos stadgandena om avräkningsnota och föreskrevs, att stämplarna skulle av säljaren anbringas i en särskild försäljningsbok, om vars förande även den gamla författningen innehöll stadgande. Giltighetstiden för den nya förordningen har på förslag av Kungl. Maj:t och enligt beslut av 1924 och 1925 års riksdagar förlängts till och med den 30 juni 1926.

Departements-
chefen.

I sitt yttrande till ovannämnda statsrådsprotokoll har chefen för finansdepartementet, efter att hava redogjort för bland annat vad ovan omnämnts, till en början anfört följande. Genom skrivelse den 20 juni 1925 hade överståthållarämbetet och samtliga länsstyrelser anmodats att, efter hörande av vederbörande tillsyningsman, avgiva yttrande *dels* rörande verkningarna av de genom 1923 års förordning införda nya bestämmelserna rörande sättet för utgörande av ifrågavarande stämpelavgift, *dels* beträffande de jämkningar i berörda lagstiftning, som på grund av vunnen erfarenhet finge anses erforderliga eller lämpliga vid en fortsatt tillämpning av förordningen efter den 30 juni 1926, *dels ock* huruvida bestämmelserna i fråga borde erhålla permanent karaktär eller, i motsatt fall, för vilken tid desamma fortfarande borde gälla. Tillika skulle genom tillsyningsmannens försorg införskaffas på vederbörande näringsidkares försäljningsböcker grundad förteckning för envar näringsidkare, upptagande försälda lyxföremål för vilka stämpel enligt berörda förordning utgjorts, värdet på varje föremål och mot samma värde svarande stämpelbelopp; uppgifterna skulle avse åren 1924 och 1925.

Av den sammanfattning av de inkomna yttrandena, som departementschefen vidare lämnat, framgår bland annat följande.

Sammanlagda värdet av försälda, ifrågavarande beskattning underkastade lyxföremål hade uppgått under år 1924 till omkring 906,700 kronor och under år 1925, enligt beräkning, till omkring 860,000 kronor. Häremot svarade stämpelbelopp av omkring 66,800 och 63,100 kronor.

Vidkommande frågan om verkningarna av de genom 1923 års förordning införda nya kontrollbestämmelserna hade allenast i ett eller annat yttrande uttalats, att dessa förändringar varit utan betydelse eller medfört en försämring i kontrollen. I åtskilliga fall hade något uttalande i denna del icke kunnat lämnas av länsstyrelserna eller tillsyningsmännen på grund av bristande erfarenhet av förordningens tillämpning. De myndigheter, från vilka yttranden härutinnan kunnat avgivas, hade i det stora hela uttalat, att de nya bestämmelserna ägde avgjort företräde framför de tidigare gällande samt att ändringarna medfört goda verkningar såväl i avseende å underlättandet av kontrollen som med hänsyn till förhållandet mellan försäljarna och den köpande allmänheten.

Beträffande frågan, huruvida åt bestämmelserna i förordningen borde förlänas permanent karaktär, hade väl en länsstyrelse ävensom några tillsyningsmän uttalat sig för en sådan anordning, och hade dessa uttalanden bland annat grundats på uppfattningen om det principiellt berätt-

tigade i upptagandet av en skatt för lyxvaror. Å andra sidan hade från åtskilliga håll påyrkats, att bestämmelserna icke borde erhålla fortsatt giltighet, därvid i regel hänvisats till erfarenheterna av förordningens tillämpning inom vederbörande orter samt till förhållandet mellan kostnaden för kontrollen och den inom orterna uppnådda inkomsten av stämpelavgiften. Överståthållarämbetet och åtskilliga länsstyrelser hade emellertid föreslagit fortsatt giltighet av hithörande bestämmelser under viss längre eller kortare tid.

För egen del har departementschefen såsom sin mening uttalat, att ifrågakvarande stämpelavgift vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror borde allt fortfarande upptagas.

Bevillningsutskottet har icke ansett några särskilda skäl föreligga att avstyrka ett fortsatt upptagande av ifrågakvarande lyxskatt, om vars förlängda giltighet riksdagen varje år sedan 1919, även då förslag härom icke förelegat från Kungl. Maj:ts sida, fattat beslut.

*Utskottets
yttrande.*

Utskottet hemställer därför,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 152, antaga det med propositionen framlagda förslaget till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 (nr 113) om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror.

Stockholm den 19 mars 1926.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.

Närvarande: herrar Röing, Wohlin*, Rune, Boman, Pers, Björnsson, Johan Bergman, Månsson i Furuvik*, Jönsson i Boa, Olsson i Ramsta, Lithander, Bengtsson i Kullen, Lövgren i Nyborg, Wahlmark*, Åström, Vrang, Clemedtson, Björklund, Granath och Nilsson i Hörby.

* Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.

Reservation

av herr *Lithander*, vilken yrkat, att utskottet måtte hemställa, att Kungl. Maj:ts proposition nr 152 icke måtte av riksdagen bifallas.
